

МИЛУТИН ЛУЈО ДАНОЛИЋ

ИЗ РАЈА, ЈАБУКЕ

1.

За кором хлеба трагају
Војници и сељаци
Поштар носи лоше вести
Телефони у прекиду. Мећава.
У Африци у хладу палме
Спава нага жена
Сенка се обмотава око ње
Као велика змија
Далеко на северу лете санке
Са ирвасима.. Лудо.
Старци одлажу пушке
По повратку из рата.
Спремни су за гробље.

2.

Када се одроне степенице,
Да не би пао скочи
Макар то био скок у смрт
Ако се степенице руше
Може те спасити мећава
Која почиње снегом
Да веје у месецу јулу.
Пуни зноја и испарења
Са ознојених и влажних тела
После секса у старој слами

Са остарелим женама
Старци очекују васкрсења.

3.

Рођаци у опанцима нису баш фини
Ако им одмах не отвориш врата
Одваљују. Чим уђу, траже воду
Уз кафу – ратлук или коцку шећера.
Силазе на поток, пију из шака
А онда тестије пуне до врха
И замишљајући да је то ракија
Пијуцкају гутљај по гутљај
Док око њих врбе коло воде
Са жабама урнебес праве
Јер такве играче још не видеше
Што се са стаблима страсно грле.

4.

У једном граду
У слепој улици
Имао сам кућу
А сад је немам.
Не знам како
Без куће остадох.
Тамо где кућа беше
Остао је један зид
И један степенник
На улазу у дом.
И ништа више.
Више остане
Од леша у гробу,
Више остане од цвета
После олује
И првог мраза.

5.

Кућа на киши,
Празна, прокисла,
Изнутра влажна,
Споља суморна

Увлачи ме тугом
У мокри мрак
У материју бола
Да ме изнова роди
Да ме опере облак
Са крова капљу
Сузе једне јесени
Са трулим јабукама
На покислим гранама,
Угарцима замрлог лета
Утонуте у тугу
Куће на јесењој киши.